

Fundació "Studium Aureum"

Música a capella del segle XX (II)

Whitacre, Močnik

Temporada de concerts 2009-2010 concert núm. 8
Església dels Socors, dilluns 28 de juny a les 20.45

Damijan Močnik

Eric Whitacre

De Močnik a Whitacre

Carles Ponseti Verdaguer

En aquesta nova entrega de "la música coral del segle XX" (II) ens ocupam de dos compositors que centren en la música coral bona part de la seva producció: Damijan Močnik (Eslovènia 1967) i Eric Whitacre (Estats Units 1970).

Damijan Močnik és un dels compositors de més rellevància en el món coral europeu. Format en l'àmbit de la tradició coral d'Eslovènia (país que conta amb el percentatge més alt del món de corals i cantaires) és director de cor, organista i compositor, i podem dir que segueix la tradició dels kapellmeisters o mestres de capella que ens donaren excel·lents músics (dels qual hem interpretat força música: els Bach, Khunau, Schütz, Krieger, Hammerschmidt, Lorenzani...). La música de Damijan Močnik té un caràcter arcaic, utilitza la melodia o millor dit el "cant" com a característica principal; un cant "florit", melismàtic, d'arrels ètniques i folklòriques que beuen de les riques tradicions de l'Europa del centre i de l'est, i tot això combinat amb l'ús de la imitació, la repetició, les sonoritats buides que contrasten amb els amples acords i clusters. La monodia és sovint el fil conductor que desemboca en variats clímax i cadències. La mètrica dels textos tractada de manera lliure flueix respectant la pulsació sempre equilibrada dins el context dramàtic. D'altra banda la seva harmonia combina el resultat vertical del moviment de les veus amb un resultat tonal (amb una tonalitat ampliada), amb talls verticals dissonants de destacable "incisivitat i cruessa".

La personalitat del seu discurs no fa concessions al populisme o popularisme, és fidel a un llenguatge propi que cerca el contacte directe amb el públic, i per a l'interpretat la gratificació de l'esforç que hi ha invertit.

Les obres presentades al concert són totes de caràcter religiós, en elles la influència del cant monòdic religiós és palesa, els unísons i els paral·lelismes de quartes i quintes rompen en harmonies de gran contrast, com és el cas de la "Lamentació" i "Christus est natus". "Acclamatio" per a cor femení també utilitza el cant monòdic per començar i acabar l'obra, és destacable la part central amb l'obstinat a mode de repetició "tàntica" (també utilitzat a la Lamentació). L'altra obra, "Verbum supernum prodiens" és la més "clàssica" de concepte i desenvolupament, obra de melodia molt lliure, troba el suport vertical de la resta de les veus en un

acompanyament lliure de mètrica i que condueix al clímax en les cadències finals.

És destacable als dos autors el fet del tractament del cor en /divisi/ és a dir amb les quatre cordes tradicionals de soprano, contralt, tenor i baix dividides en vuit parts com a norma. Però sovint hi trobam més divisions com en el cas dels clústers, on les veus poden arribar fins a catorze parts. Aquesta textura augmenta de manera considerable les possibilitats sonores del cor i accentua la dificultat d'execució sobretot per al control de l'afinació, el balanç i l'empast.

Eric Whitacre és actualment una de les estrelles del món coral, la seva música ha sabut amalgamar la tradició coral i la innovació en un discurs ric, original, suggestiu, molt proper al públic i a l'interpretat i amb un èxit que ni ell mateix esperava.

Segons conta, la seva vida va canviar quan d'estudiant va assistir a un assaig del Kyrie del Rèquiem de Mozart, l'impacte que li va produir l'obra el va portar a la decisió de dedicar-se al món de la composició i especialment a la música coral. Whitacre estudià composició a la Juilliard School de Nova York amb John Corigliano i David Diamond.

L'obra per a banda "Ghost Train" representa el principi d'una carrera exitosa amb centenars d'execucions que el donen a conèixer arreu, això li permetrà dedicar-se completament a la composició. Whitacre debutà al món coral amb una sèrie d'obres d'encàrrec que tot d'una és fan populars, així comença una carrera exitosa que el porta a rebre multitud de comandes.

Whitacre fusiona amb remarcable mestria variats estils i influències que van des de la polifonia renaixentista al pop o del minimalisme a l'impressionisme; coneixedor de les tècniques compositives, aconsegueix dotar a les seves obres de caràcter "tradicional" d'una coloració i un discurs que encara que arrelat en la tonalitat aporta una exploració de la sonoritat basada en la dissonància i el clúster de gran efecte i singularitat. La seva música és reconeix amb facilitat.

Com a ell l'hi agrada dir prefereix escriure música per a cor, que és fàcilment programable, que no obres de gran format que sovint s'executen només una vegada i romanen en l'oblit.

Un aspecte important en la seva producció és l'elecció dels textos, la temàtica de les seves obres és singular i variada, així podem trobar obres inspirades en la natura (aigua, pluja, turmenta, llum) o d'altres com l'híbrid "Leonardo Dreams" (El somni de Leonardo i la seva màquina voladora) sobre l'obsessió de Leonardo da Vinci per volar.

Contràriament al que sol passar en el món coral, al seu catàleg d'obres la música religiosa apareix només en tres obres: i thank You God most this amazing day, Lux Aurumquae i When David heard. Whitacre destria els textos en funció de la bellesa i la musicalitat, no obstant això, també en col·laboració amb poetes crea un text aposta per adaptar-li la música i fins i tot adapta un text a una música ja escrita. Aquesta aparentment caòtica relació dona excel·lents resultats ja que l'obra és flexible i modelable en benefici del resultat final.

Water Night sobre un preciós poema d'Octavio Paz, és una obra que ha seduït a tots el que l'escolten, la riquesa tímbrica, l'elegància, el clímax i la textura formen un equilibri perfecte, aquesta obra fou escollida com la millor composició coral de l'any 1995 i fou un punt d'inflexió en la trajectòria del compositor. Lux Aurumque (2000) obra de caràcter religiós, està basada en un text encarregat a Charles Anthony Silvestri, amic i col·laborador del compositor, d'aparent senzillesa, l'obra basada en la paraula "Lux" (llum) irradia les qualitats de la mateixa com ara, claredat, calor, puresa, visió, sapiència, pau, conhort... que els àngels canten pel naixement del nin Jesús. "i will wade out" i

"hope, faith, life, love" (1999) estan basades en textos de e.e. cummings (poeta que sempre escrivia en minúscules i col·locant les paraules de manera singular) formen part d'una trilogia; la primera destaca per l'ús de la imitació i l'obstinat circular que contrasta amb una part central homofònica de ritme pausat on les paraules pareixen estar en suspensió, la segona només agafa les paraules del principi i del final del poema, sobre cada una d'elles el compositor aplica un tractament diferent utilitzant en cada paraula material d'altres obres. Sleep (2000), va nèixer d'un encàrrec i Whitacre va triar un text de Robert Frost's (Stopping By Woods). Una vegada escrita, l'obra no va poder ser editada per la prohibició dels hereus de l'autor que no el varen autoritzar a musicar el text, aquesta errada va donar peu a que Whitacre demanarà una vegada més al seu amic i poeta Silvestri que adaptés una lletra a la música escrita. Ara sembla difícil imaginar un altre text diferent a l'actual amb aquesta música, Silvestri va aconseguir una fusió perfecta. A Boy and a Girl (2002), és la quarta vegada que Whitacre utilitza els poemes d'Octavio Paz (Little Birds, Cloudburst, Water Night). Basada en un senzill i transparent poema, la música està tramada amb l'ús de la dissonància de segona (que és la distància més petita de la escala musical) a mode d'unió entre la parella, aquest interval, present a tota l'obra especialment entre les veus de soprano i contralt, simbolitza la proximitat i la intimitat de la relació descrita. També l'ús de la "boca chiusa" (boca tancada) il·lustra el silenci dels protagonistes.

Damijan Močnik amb Carles Ponseti al 8th World Symposium on Choral Music celebrat a Copenhague el juliol de 2008

De Močnik a Whitacre

En esta nueva entrega de “la música coral del siglo XX” (II) nos ocupamos de dos compositores que centran en la música coral buena parte de su producción: Damijan Močnik (Eslovenia 1967) y Eric Whitacre (Estados Unidos 1970).

Damijan Močnik es uno de los compositores de más relevancia en el mundo coral europeo. Formado en el ámbito de la tradición coral de Eslovenia (país que cuenta con el porcentaje más alto del mundo de corales y cantantes) es director de coro, organista y compositor, y podemos decir que sigue la tradición de los kapellmeisters o maestros de capilla que nos dieron excelentes músicos (de los que hemos interpretado bastante música: los Bach, Khunau, Schütz, Krieger, Hammerschmidt, Lorenzani...). La música de Damijan Močnik tiene un carácter arcaico, utiliza la melodía o mejor dicho el “canto” como característica principal; un canto “florido”, melismático, de raíces étnicas y folclóricas que beben de las ricas tradiciones de la Europa del centro y del este, y todo esto combinado con el uso de la imitación, la repetición, las sonoridades vacías que contrastan con los anchos acordes y clusters. La monodia es a menudo el hilo conductor que desemboca en variados climas y cadencias. La métrica de los textos tratada de manera libre fluye respetando la pulsación siempre equilibrada dentro el contexto dramático. Por otra parte su armonía combina el resultado vertical del movimiento de las voces con un resultado tonal (con una tonalidad ampliada), con cortes verticales disonantes de destacable “incisividad” y crudeza.

La personalidad de su discurso no hace concesiones al populismo o popularismo, es fiel a un lenguaje propio que busca el contacto directo con el público, y para el intérprete la gratificación del esfuerzo que ha invertido.

Las obras presentadas en el concierto son todas de carácter religioso, en ellas la influencia del canto monódico religioso es patente, los unísonos y los paralelismos de cuartas y quintas rompen en armonías de gran contraste, como es el caso de la “Lamentación” y “Christus est natus”. “Acclamatio” para coro femenino también utiliza el canto monódico para empezar y acabar la obra, es destacable la parte central con el obstinado a modo de repetición “tántrica” (también utilizado en la Lamentación). La otra obra,

“Verbum supernum prodiens” es la más “clásica” de concepto y desarrollo, obra de melodía muy libre encuentra el apoyo vertical del resto de las voces en un acompañamiento libre de métrica y que conduce al clímax en las cadencias finales.

Es destacable en los dos autores el hecho del tratamiento del coro /divisi/, es decir con las cuatro cuerdas tradicionales de soprano, contralto, tenor y bajo divididas en ocho partes como norma. Pero a menudo encontramos más divisiones como en el caso de los clústers, donde las voces pueden llegar hasta catorce partes. Esta textura aumenta de manera considerable las posibilidades sonoras del coro y acentúa la dificultad de ejecución sobre todo para el control de la afinación, el balance y el empuje..

Eric Whitacre es actualmente una de las estrellas del mundo coral, su música ha sabido amalgamar la tradición coral y la innovación en un discurso rico, original, sugestivo, muy próximo al público y al intérprete y con un éxito que ni él mismo esperaba.

Según nos cuenta, su vida cambió cuando de estudiante asistió a un ensayo del Kyrie del Rèquiem de Mozart, el impacto que le produjo la obra le llevó a la decisión de dedicarse al mundo de la composición y especialmente a la música coral. Whitacre estudió composición en la Juilliard School de Nueva York con John Corigliano y David Diamond.

La obra para banda “Ghost Train” representa el principio de una carrera exitosa con cientos de ejecuciones que lo dan a conocer por todas partes, esto le permitirá dedicarse completamente a la composición. Whitacre debutó en el mundo coral con una serie de obras de encargo que pronto se hacen populares, así empieza una carrera exitosa que lo lleva a recibir multitud de encargos.

Whitacre fusiona con remarcable maestría variados estilos e influencias que van desde la polifonía renacentista al pop o del minimalismo al impresionismo; conocedor de las técnicas compositivas, consigue dotar a sus obras de carácter “tradicional” de una coloración y un discurso que, aunque arraigado en la tonalidad, aporta una exploración de la sonoridad basada en la disonancia y el clúster de gran efecto y singularidad.

Como a él le gusta decir, prefiere escribir música para coro, que es fácilmente programable, que no obras de gran formato que a menudo se ejecutan sólo una vez y permanecen en el olvido.

Un aspecto importante en su producción es la elección de los textos, la temática de sus obras es singular y variada, así podemos encontrar obras inspiradas en la naturaleza (agua, lluvia, tormenta, luz) o otras como el híbrido "Leonardo Dreams" (El sueño de Leonardo y su máquina voladora) sobre la obsesión de Leonardo da Vinci por volar.

Contrariamente a lo que suele pasar en el mundo coral, en su catálogo de obras la música religiosa aparece sólo en tres obras: i thank You God most this amazing day, Lux Aurumquae i When David heard.

Whitacre discierne los textos en función de la belleza y la musicalidad, sin embargo, también en colaboración con poetas crea un texto adrede para adaptarle la música, e incluso adapta un texto a una música ya escrita. Esta aparentemente caótica relación da excelentes resultados puesto que la obra es flexible y modelable en beneficio del resultado final.

Water Night sobre un precioso poema de Octavio Paz, es una obra que ha seducido a todos los que la escuchan, la riqueza tímbrica, la elegancia, el clímax y la textura forman un equilibrio perfecto, esta obra fue escogida como la mejor composición coral del año 1995 y fue un punto de inflexión en la trayectoria del compositor. Lux Aurumque (2000) obra de carácter religioso, está basada en un texto

encargado a Charles Anthony Silvestri, amigo y colaborador del compositor, de aparente sencillez, la obra basada en la palabra "Lux" (luz) irradia las calidades de la misma como por ejemplo, claridad, calidez, pureza, visión, sapiencia, paz, consuelo.... que los ángeles cantan por el nacimiento del niño Jesús. "i will wade out" y "hope, faith, life, love" (1999) están basadas en textos de e.e. cummings (poeta que siempre escribía en minúsculas y colocando las palabras de manera singular) forman parte de una trilogía; la primera destaca por el uso de la imitación y el obstinado circular que contrasta con una parte central homofónica de ritmo pausado dónde las palabras parecen estar en suspensión, la segunda sólo coge las palabras del principio y del final del poema, sobre cada una de ellas el compositor aplica un tratamiento diferente utilizando en cada palabra material de otras obras. Sleep (2000), nació de un encargo y Whitacre escogió un texto de Robert Frost's (Stopping By Woods). Una vez escrita, la

obra no pudo ser editada por la prohibición de los herederos del autor que no lo autorizaron a musicar el texto, este error dio pie a que Whitacre pidiera una vez más a su amigo y poeta Silvestri que adaptase una letra para la música escrita. Ahora parece difícil imaginar otro texto diferente al actual con esta música, Silvestri consiguió una fusión perfecta. A Boy and a Girl (2002), es la tercera vez que Whitacre utiliza los poemas de Octavio Paz (Little Birds, Cloudburst, Water Night). Basada en un sencillo y transparente poema, la música está tramada con el uso de la disonancia de segunda (que es la distancia más pequeña de la escala musical) a modo de unión entre la pareja, este intervalo,

presente en toda la obra especialmente entre las voces de soprano y contralto, simboliza la proximidad y la intimidad de la relación descrita. También el uso de la "boca chiusa" (boca cerrada) ilustra el silencio de los protagonistas.

Eric Whitacre

Dedicatòria d'Eric Whitacre al cor de cambra Studium

Eric Whitacre

A BOY AND A GIRL

for SATB double chorus a cappella

For Studium Chamber Chorus

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to Eric Whitacre, positioned below the dedication text.

Chester Music

Studium cor de cambra

Sopranos:

Isabel Cañada, Rosana Delgado, Bàrbara Femeníes,
M Antònia Gomila, M Antònia Riutort, Francesca M Salas

Contralts:

Amelia Forteza, Joana Furió, Àina Martínez,
Margalida M Riutort, M Gràcia Salas, Frédérique Sizaret,
Montserrat Sobrevias, M del Mar Tugores

Tenors:

Sergi Gil, Pau Juaneda, Eusebi Minguell,
Guillem Nicolau, Marcelo Pinto, Joan Serra

Baixos:

Joan Brunet, Guillem Cortés, Victor Croitoru, Pere Deyà,
Llorenç Melià, Josep Miquel Ribot, Joan Carles Simó

Director:

Carles Ponseti Verdaguer

Damijan Močnik (Eslovènia 1967)

Acclamatio (ssaa)

Verbum supernum prodiens (ssaattbb)

Christus est natus (ssaattbb)

Lamentatio (ssaattbb)

Eric Whitacre (Estats units 1970)

Sleep (ssaattbb divisi)

i will wide out (ssaattbb divisi)

hope, faith, life, love (ssaattbb divisi)

A Boy and a Girl (ssaattbb divisi)

Lux Aurumque (ssaattbb divisi)

Water Night (ssaattbb divisi)

ACCLAMATIO

Jesu Christe ,
 salvator Jesu Christe benedictus,
 quia tuum est regnum et potestas
 et gloria in saecula.
 Mortem tuam anuntiamus Domine,
 et tuam resurrectionem confitemur,
 donec venias,
 quia tuum est regnum et potestas
 et gloria in saecula
 Salvator Jesu Christe benedictus,
 Jesu Christe benedictus

VERBUM SUPERNUM PRODIENS

Verbum supernum prodiens a patre
 olim (lumen) exiens, qui natus orbi
 subveni cursu declivi temporis.
 Illumina nunc pectora et tuo amore
 concrema audito et praeconia sint
 pulsa tandem lubrica.
 Laus, honor, virtus, gloria Dei Patri
 et Filio simul paraclito in sempiterna
 saecula. Amen.

LAMENTATIO

Agios o Theos.
 Agios ischyros.
 Agios athanatos. Amen.

CHRISTUS EST NATUS

Hodie Christus est natus.
 Hodie Salvator apparuit.
 Hodie in terra canunt angeli,
 laetantur archangeli.
 Hodie exultant iusti dicentes:
 Gloria in excelsis Deo.

ACLAMACIÓ

Jesucrist,
 Salvador Jesucrist beneït,
 perquè teu és el regne i el poder
 i la glòria pels segles.
 Anunciam la teva mort, Senyor,
 creiem en la teva resurrecció,
 fins que venguis,
 perquè teu és el regne i el poder i la
 glòria pels segles,
 Salvador Jesucrist beneït,
 Jesucrist beneït.

PARAULA QUE VE DEL CEL

Paraula que ve del cel, llum que surt
 del Pare, el qual nat al món va acceptar
 el curs del pas del temps. Il·lumina ara
 els nostres cors i crema'ls amb el teu
 conegut amor i segons les teves promeses
 que siguin expulsats tots els perills.
 Lloança, honor, virtut i glòria a Déu
 Pare i al Fill i també al paràclit pels
 segles dels segles. Amen

LAMENTACIÓ

Sant Déu
 Sant fort
 Sant immortal. Amen.

AVUI CRIST ÉS NAT

Avui Crist és nat.
 Avui ha aparegut el Salvador.
 Avui en la terra canten el àngels,
 s'alegren els arcàngels.
 Avui els justos exulten tot dient:
 Glòria a Déu a dalt del cel.

ACLAMACIÓN

Jesucristo,
 Salvador Jesucristo bendito,
 porque tuyo es el reino y el poder
 y la gloria por los siglos.
 Anunciamos tu muerte, Señor,
 creemos en tu resurrección,
 hasta que vengas,
 porque tuyo es el reino y el poder y la
 gloria por los siglos,
 Salvador Jesucristo bendito,
 Jesucristo bendito.

PALABRA QUE VIENE DEL CIELO

Palabra que viene del cielo, luz que sale
 del Padre, el cual, nacido en el mundo,
 aceptó el curso del paso del tiempo.
 Ilumina ahora nuestros corazones y
 quémalos con tu conocido amor y, según
 tus promesas, que sean expulsados
 todos los peligros. Alabanza, honor,
 virtud y gloria a Dios Padre y al Hijo y
 también al Paráclito, por los siglos de
 los siglos. Amén

LAMENTACIÓN

Santo Dios
 Santo fuerte
 Santo inmortal. Amén.

HOY CRISTO HA NACIDO

Hoy Cristo ha nacido.
 Hoy ha aparecido el Salvador.
 Hoy en la tierra cantan los ángeles,
 se alegran los arcángeles.
 Hoy los justos exultan diciendo:
 Gloria a Dios en cielo.

SLEEP (Charles Anthony Silvestri)

The evening hangs beneath the moon,
 a silver thread on darkened dune.
 With closing eyes and resting head
 I know that sleep is coming soon.

Upon my pillow, safe in bed,
 a thousand pictures fill my head,
 I cannot sleep, my mind's a-flight;
 and yet my limbs seem made of lead.

If there are noises in the night,
 a frightening shadow, flickering light;
 then I surrender unto sleep,
 where clouds of dream give second
 sight.

What dreams may come, both dark
 and deep,
 of flying wings and soaring leap
 as I surrender unto sleep,
 as I surrender unto sleep.

LUX AURUMQUE (Edward Esch)

Lux,
 calida gravisque pura velut aurum
 et canunt angeli molliter
 modo natum

SON

L'horabaixa penja sota la lluna,
 Un fil d'argent sobre una fosca duna.
 Amb els ulls tancan-se i el cap en repòs
 Se que la son vindrà aviat.

Sobre el meu coixí, segur en el llit,
 Mil imàgines omplen el meu cap,
 No puc dormir, la ment s'envola;
 Però els meus membres semblen de plom.

Si en la nit hi ha renous,
 Una ombra espantosa, una llum vacil·lant;
 Aleshores em rendeixo al son,
 On els núbols del somni donnen
 clarividència.

Quins somnis poden vindre, obscurs
 i profunds a la vegada,
 D'ales voladores i salts d'enlairament
 Quan en rendesc al son,
 Quan en rendesc al son,

LLUM DAURADA

Llum
 càlida i greu, pura com l'or
 i els àngels canten suaument
 al que és nat, només al que és nat.

SUEÑO

La tarde cuelga bajo la luna, un hilo
 de plata sobre una oscura duna.
 Con los ojos cerrándose y la cabeza
 en reposo, sé que el sueño vendrá pronto.

Sobre mi almohada, seguro en la
 cama, mil imágenes llenan mi cabeza,
 no puedo dormir, la mente vuela;
 pero mis miembros parecen de plomo.

Si en la noche hay ruido,
 una sombra espantosa, una luz
 vacilante, entonces me rindo al sueño,
 donde las nubes del sueño dan
 clarividencia.

Qué sueños pueden venir, oscuros y
 profundos a la vez,
 de alas voladoras y saltos de despegue
 cuando me rindo al sueño, cuando
 me rindo al sueño.

LUZ DORADA

Luz,
 cálida y grave, pura como el oro y los
 ángeles cantan suavemente al que ha
 nacido, sólo al que ha nacido.

I WILL WADE OUT (e. e. cummings)

i will wade out
till my thighs are steeped in burning
flowers
i will take the sun in my mouth
and leap into the ripe air
alive
with closed eyes
to dash against darkness
in the sleeping curves of my body
shall enter fingers of smooth mastery
with chasteness of sea-girls
will i complete the mystery
of my flesh
i will rise
after a thousand years
lipping
flowers
and set my teeth in the silver of the
moon

**HOPE, FAITH, LIFE, LOVE...
(e. e. cummings)**

hope, faith, life, love, dream,
joy, truth, soul.

CREUARE RESOLT EL GUAL

creuaré resolt el gual
fins que les meves cuixes s'amarin
en flors ardents
agafaré el sol amb la boca
i botaré dins l'aire madur
viu
amb ulls clucs
per estampar-me contra la foscor
en les dormides corbes del meu cos
entraran dits de suau mestria
amb pureza de sirenes (castedat)
completaré el misteri
de la meva carn
m'aixecaré
després de mil anys
besant
flors
i clavaré les dents en l'argent de la
lluna

ESPERANÇA, FE, VIDA, AMOR...

esperança, fe, vida, amor, somni,
joia, veritat, ànima.

CRUZARÉ RESUELTO EL VADO

cruzaré resuelto el vado
hasta que mis muslos se empapen
en flores ardientes
cogeré el sol con la boca
y saltaré dentro del aire maduro
vivo
con los ojos cerrados
por estamparme contra la oscuridad
en las dormidas curvas de mi cuerpo
entrarán dedos de suave maestría
con pureza de sirenas
completaré el misterio
de mi carne
me levantaré
tras mil años
besando
flores
y clavaré los dientes en la plata de la
luna

ESPERANZA, FE, VIDA, AMOR...

esperanza, fe, vida, amor, sueño,
alegría, verdad, alma.

Als textos de e.e. cumming s'ha respectat l'escriptura original en minúscules i amb la disposició del text de l'autor.

WATER NIGHT

Night with the eyes of a horse that trembles in the night,
night with eyes of water in the field asleep is in your eyes,
a horse that trembles,
is in your eyes of a secret water.

Eyes of shadow-water,
eyes of well-water,
eyes of dream-water.

Silence and solitude,
two little animals moon-led,
drink in your eyes,
drink in those waters.

If you open your eyes,
night opens, doors of musk,
the secret kingdom of the water opens
flowing from the center of the night.

And if you close your eyes,
a river, a silent and beautiful current,
fills you from within, flows forward, darkens you:
Night brings its wetness to beaches in your soul.

A BOY AND A GIRL

Stretched out on the grass,
a boy and a girl,
savoring their oranges,
giving their kisses like waves exchanging foam.

Stretched out on the beach,
a boy and a girl,
savoring their limes,
giving their kisses like clouds exchanging foam.

Stretched out underground,
a boy and a girl,
Saying nothing, never kissing,
giving silence for silence.

AGUA NOCTURNA (Octavio Paz)

La noche de ojos de caballo que tiemblan en la noche,
la noche de ojos de agua en el campo dormido,
está en tus ojos de caballo que tiembla,
está en tus ojos de agua secreta.

Ojos de agua de sombra,
ojos de agua de pozo,
ojos de agua de sueño.

El silencio y la soledad,
como dos pequeños animales a quienes guía la luna,
beben en esos ojos,
beben en esas aguas.

Si abres los ojos,
se abre la noche de puertas de musgo,
se abre el reino secreto del agua
que mana del centro de la noche.

Y si los cierras,
un río, una corriente dulce y silenciosa,
te inunda por dentro, avanza, te hace oscura:
la noche moja riberas en tu alma.

LOS NOVIOS (Octavio Paz)

Tendidos en la yerba
una muchacha y un muchacho
comen naranjas, cambian besos
como las olas cambian sus espumas...

Tendidos en la playa
una muchacha y un muchacho
comen limones, cambian besos
como las nubes cambian espumas.

Tendidos bajo tierra...
una muchacha y un muchacho
no dicen nada, no se besan...
cambian silencio por silencio.

Benvolguts amics:

La present temporada ha estat possible gràcies al suport rebut de persones generoses, implicades en el món de la cultura, que amb les seves aportacions econòmiques o amb el seu esforç personal ens han encoratjat a continuar. De manera especial volem agrair per la seva disposició i generositat als més de setanta músics entregats a aquesta tasca amb un objectiu comú, la seva inestimable col·laboració.

Com sabeu la nostra Fundació es nodreix exclusivament de les aportacions privades dels nostres seguidors. Per tal de facilitar les vostres aportacions i que s'adaptin a les vostres possibilitats, hem creat unes noves figures que trobareu als fulls adjunts.

Per agilitzar la nostra gestió i la vostra comoditat vos proposam a partir d'ara el pagament dels abonaments de temporada mitjançant càrrec bancari, d'aquesta manera automàticament és renovarà la vostra aportació cada any.

D'altre banda vos anunciam que per a la propera temporada disposarem d'una nova pàgina web, més funcional i atractiva, en la qual podreu comunicar-vos amb nosaltres així com descarregar els programes dels concerts, els textos, fotografies, i tota la informació de la nostra activitat posada al dia. També trobareu la manera de donar d'alta nous amics.

Rebeu una cordial salutació

Informació fiscal

La Fundació Studium Aureum fou constituïda el 14 de febrer de 2009 i inscrita al registre únic de Fundacions de les Illes Balears, amb el num. de registre 100000000273 amb data del 14 de juliol de 2009. La Fundació rendeix comptes anuals al Protectorat segons estableix el punt 7 del article 25 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre de Fundacions.

Els donatius a les Fundacions de caràcter benèfic o d'utilitat pública legalment reconegudes són fiscalment deduïbles, d'acord amb la Llei 49/2002 de 23 de desembre sobre "Régimen fiscal de las entidades lucrativas y de los incentivos fiscales al mecenazgo".

Per tant les vostres aportacions estan subjectes a deducció de la vostra declaració de renda.

Queridos amigos:

La presente temporada ha sido posible gracias al apoyo recibido por parte de personas generosas, implicadas en el mundo de la cultura que, con sus aportaciones económicas o con su esfuerzo personal, nos han alentado a continuar. De manera especial queremos agradecer, por su disposición y generosidad, a los más de setenta músicos entregados a esta tarea con un objetivo común, su inestimable colaboración.

Como sabéis, nuestra Fundación se nutre exclusivamente de las aportaciones privadas de nuestros seguidores. Para facilitar vuestras aportaciones y que se adapten a vuestras posibilidades, hemos creado unas nuevas figuras de participación que encontraréis en las hojas adjuntas.

Para agilizar nuestra gestión y para vuestra comodidad, os proponemos a partir de ahora domiciliar el pago de los abonos de temporada mediante cargo bancario, de esta manera automáticamente se renovará vuestra aportación cada año.

Por otra parte os anunciamos que para la próxima temporada dispondremos de una nueva página web, más funcional y atractiva, en la cual podréis comunicaros con nosotros, así como descargar los programas de los conciertos, los textos, fotografías, y toda la información de nuestra actividad puesta al día. También encontraréis la manera de dar de alta nuevos amigos.

Recibid un cordial saludo

Información fiscal

La Fundació Studium Aureum fue constituïda el 14 de febrero de 2009 e inscrita en el registro único de Fundaciones de las Illes Balears, con el num. de registro 100000000273 con fecha de 14 de julio de 2009. La Fundació rinde cuentas anuales al Protectorado según establece el punto 7 del artículo 25 de la Ley 50/2002, de 26 de diciembre de Fundaciones.

Los donativos a las Fundaciones de carácter benéfico o de utilidad pública legalmente reconocidas son fiscalmente deducibles, de acuerdo con la ley 49/2002 de 23 de diciembre sobre "Régimen fiscal de las entidades lucrativas y de los incentivos fiscales al mecenazgo".

Por lo tanto vuestras aportaciones están sujetas a deducción de vuestra declaración de renta.

Fundació Studium Aureum

Patronat:

President: Carles Ponseti Verdaguer

Secretari: Luis Llorens Morillo

Vocals: Joan Carles Simó Artero, Andreu Riera Gomila, Amelia Forteza Albertí

Fundadors:

Anthony Edmone Bonner

Joan Buades Feliu

Joan Calafat Rotger

Gene Font Mora S L

Luis Llorens Morillo

Josep Munne Costa

Carles Ponseti Verdaguer

Joan Roca Pedrosa

Joan Carles Rosselló Reynés

Vicens Rotger Rebassa

Studium cor de cambra

Protectors:

Maria Morell

Ketty Isern

Luis Llorens

Patronat	
Fundadors	
Protectors	a partir de 1.000 €
Col·laboradors	aportació voluntària
Sponsors	suport puntual (concerts, solistes, passatges, allotjaments...)
Amics d'Studium	
Individual	70 €
Familiar 2 persones	120 €
Familiar 3 persones	180 €
Estudiants	35 €

Amics d'Studium

Ser Amic d'Studium significa gaudir d'una relació amb la nostra agrupació que et permetrà:

- estar informat de tots els concerts i activitats que realitzam
- entrada i programa de mà gratuït a tots els concerts ordinaris de temporada
- disposar de seient de preferència reservat a cada concert
- poder d'assistir a les explicacions i comentaris sobre el treball que es realitza i les obres que s'interpreten abans del concert de manera exclusiva per als membres de la Fundació
- accedir a la nostra web i descarregar: programes, textos traduïts, fotografies i altres arxius

Amigos de Studium

Ser Amigo de Studium significa disfrutar de una relación con nuestra agrupación que te permitirá:

- estar informado de todos los conciertos y actividades que realizamos
- entrada y programa de mano gratuito a todos los conciertos ordinarios de temporada
- disponer de asiento de preferencia reservado en cada concierto
- poder asistir a las explicaciones y comentarios sobre el trabajo que se realiza y las obras que se interpretan antes del concierto de manera exclusiva para los miembros de la Fundación
- acceder a nuestra web y descargar: programas, textos traducidos, fotografías y otros archivos

Relació d'artistes i col·laboradors a la temporada 2009-2010

Solistes vocals:

Sopranos

Rosana Delgado
Bàrbara Femenies
Joana Llabrés
M Antònia Riutort
Virginia Wagner

Mezzos

Amelia Forteza
Frédérique Sizaret

Tenors

Antonio Aragón
Manuel Cid
Pere Pou

Baixos

Damián del Castillo
Pau Bordas
Pere Deyà
Josep Miquel Ribot

Instrumentistes:

Pianistes

Angel Cabrera
Noemí Dalmau
Andreu Riera

Violins

Jose Manuel Álvarez
Ramon Andreu
Alfredo Ardanaz

Violes

Alejandro Garrido
Kepa Artetxe
Francesc Gayà
Marta Hatle
Fernando Villegas

Violoncels

Miquel Àngel Aguiló
Cristophe Coin
Gabriel Fiol
Joana Gual
Dmitry Stuchkov

Trompes

Nigel Carter
Joan Ramon Xamena

Cornettos

Josué Melendez
Kuniko Ueno

Violone i Contrabaix

Francesc Aguiló

Orgue

Javier Núñez
Bartomeu Mut
Arnau Reynés

Harmònim

Arnau Reynés

Fagot

Pere Caselles

Arpa

Cristina Badía

Guitarra i Arxillaüt

Guillermo Femenias

Cor:

Sopranos

M José Campaner
Isabel Cañada
Rosana Delgado
Bàrbara Femenies
M Antònia Gomila
Maria Grimalt
M Antònia Mateu
M Antònia Riutort
Margarita Rodriguez
Xisca Salas

Contralts

Amèlia Forteza
Joana Maria Furió
Petra Genestra
Àina Martínez
Margalida M Riutort
M Gràcia Salas
Frédérique Sizaret
Montserrat Sobrevias
M del Mar Tugores

Tenors

Sergi Gil
Pau Juaneda
Guillem Nicolau

Eusebi Minguell
Miquel Àngel Muñoz
Marcelo Pinto
Joan Serra

Baixos

Joan Brunet
Guillem Cortés
Victor Croitoru
Pere Deyà
Llorenç Melià
Josep Miquel Ribot
Nicolau Serra
Joan Carles Simó
Santiago Torres

Director

Carles Ponseti

Col·laboració escrita

Carles Ponseti

Conferències

Carles Ponseti

Traduccions i adaptacions

Pere Pou
Joan Carles Simó

Disseny

Carles Ponseti

Responsable gràfic

Xesca Salas

Coordinació

Amèlia Forteza

Instruments

Taller d'instruments
Casa Martí

Equip de suport

Lluïsa Calafat
Blanca Moll
Margalida Calafat

Fotografies

Lluïsa Calafat
Carles Ponseti

Fundació

Luis Llorens

